

11 NOVEMBER

DET LANGE SEJE TRÆK

Spørgsmål at reflektere over – få dem i kalenderen!

Denne måneds emner deler man nok ikke med hvem som helst. Fair nok. Det er personlige og svære emner. Det vigtigste er, at man snakker med nogen om det. Åbenhed om det svære i ledelse, om ledelsesgerningens mørke side, er modgiften, der kan sikre en imod, at det går helt galt, hvis man i en periode får det svært. Og hvorfor vente til det er gået galt, og man har fejlet? Så er det svært at dele refleksionerne. Pointen er, at det er bedre at gå i gang tidligt i sin lederkarriere, så man vaccinerer sig selv inden det lange seje træk. Det at dele det svære på forhånd gør, at man slet ikke kommer i gang med eksempelvis at udvikle sig som offer. Man kan snakke med sine fortrolige om det i forvejen. Hvordan undgår vi at komme derhen?

November er lang og kan være noget af en tunnel. Men snak med de andre i ledergruppen om det. De sidder sikkert også og er lidt trætte og slidte. Plaget af halsbetændelse, syge børn og alligevel skal de hver dag præstere. Det kan være helt befriende at tage supermandsmaskerne af og grine lidt sammen over besværlighederne. Humor er noget af det bedste, hvis man sammen skal nå halskindet igennem til december. Og hvis der er en i ledergruppen, der griner lidt hult eller slet ikke, så er det nok denne lederkollega, I skal være ekstra opmærksomme på. Måske er han eller hun på vej over til the dark side of the force?

Første spørgsmål: Kender jeg som leder "the dark side of the force"?

Er jeg umiddelbart enig i, at ledelse har nogle mørke og tiltrækkende, men farlige sider? Hvorfor eller hvorfor ikke? Kan jeg mærke, at jeg både kan bruge og misbruge den hierarkiske magt? Hvad opfatter jeg som legitim brug af magten? Hvad er misbrug? Hvordan lokker den mørke side mig? I hvilke situationer kan jeg blive svag og have nemmere ved at blive en dårlig leder? Har jeg også nogen gange brugt magten til at gå efter for hurtige resultater på den korte bane, vel vidende at det kan ødelægge en masse på den lange bane? Har jeg også brugt lederrollen til at stive mit eget ego af? Købt en lidt for dyr middag på repræsentationskontoen? Haft behov for at få kontoret lidt for dyrt indrettet? Har jeg evnet at se disse fejltrin i øjnene og være ærlig over for mig selv? Jeg er også et menneske, der kan korrumpes, hvis jeg ikke passer på. Har jeg haft modet til at se det som klare fejltrin, som jeg kun kan klandre mig selv for – på trods af de utallige undskyldninger jeg kan lave for mig selv?

11 NOVEMBER

DET LANGE SEJE TRÆK

Andet spørgsmål: Hvordan slider det lange seje træk på mig?

Er jeg bevidst om, at det i længden er svært at være leder? Enten fordi man har en personlighed, hvor man godt kan lide det nye og hurtige? Eller fordi man som person i længden har det svært med konflikter og problemer – at tingene ikke altid lige flasker sig? Eller noget helt tredje? Hvordan slider brokken, modstanden og alt det negative på mig? Og er jeg mere udsat i november måned, hvor kulde og mørke begynder at dominere? Kender jeg mig selv godt nok – ikke mindst de mere negative sider som jeg ikke er så stolt af? Tør jeg acceptere disse sider af mig selv? Eller prøver jeg at negligere eller projicere dem?

Tredje spørgsmål: Undgår jeg offerrollen, gudssyndromet og illoyaliteten?

Enhver kan en gang imellem synes, at det er lidt hårdt at være leder. Fair nok – der er mange modsatrettede hensyn og svære prioriteringer. Men formår jeg at opretholde det rette perspektiv som leder: at det er min opgave at håndtere de svære situationer? Eller er jeg ved at synes, at det er synd for mig? At jeg er offeret? Kender jeg mig selv – i hvilke situationer er jeg mest tilbøjelig til at have brug for en tudekiks? Og i hvilke situationer gør det mig mest aggressiv, hvis andre siger, at jeg skal tage en tudekiks? Synes jeg nogle gange, at jeg har bedre styr på det hele end alle andre? Er der også nogle gange, hvor jeg tildeler mig selv et frikort til at lave handlinger, som jeg ikke synes ville være i orden, hvis det var andre, der gjorde det? Tager jeg de svære beslutninger op til diskussion i sammenhænge, hvor jeg ved, at jeg får et ærligt feedback fra personer, som jeg har respekt for? Eller har jeg en tendens til at bortforklare kritik som et resultat af, at de andre ikke forstår "the big picture", eller at de ikke har styrken til at gennemføre de svære handlinger? Håndterer jeg den dobbelte loyalitet, eller er jeg til tider illoyal overfor min chef og organisationen som helhed? Eller er det omvendt sådan, at jeg lidt for nemt giver op og ikke argumenterer for min afdelings krav og hensyn? Sælger jeg lidt hurtigt ud for at takkes chefen? Kan jeg sige mig fri for at bagtale min egen chef eller mine egne medarbejdere en gang imellem? Har jeg styrken til at indrømme over for mig selv, at det ikke er okay? At jeg burde finde andre måder at håndtere det på.

11 NOVEMBER

DET LANGE SEJE TRÆK

Fjerde spørgsmål: Tør jeg tage modgiften og dele disse refleksioner med andre?

Er jeg egentlig ydmyg og modig som person? Ydmyg nok til at se i øjnene at uanset hvor dygtig og viljestærk jeg er, så slider ledergerningen i længden på mig – jeg er ikke bedre end alle andre. Og modig nok til at dele mine egne refleksioner om dette med andre – selv om det ikke altid sætter mig i et fantastisk lys. Jeg er et menneske med fejl som alle andre. Jeg er heller ikke "a lonely cowboy", der kan klare alt alene og ensom. Tør jeg indrømme det for mig selv og andre? Hvem er den eller de fortrolige, som jeg kan dele sådanne tanker med? Er jeg tryk nok til at gøre det? Er de mit ringhjørne, hvor jeg ved, at jeg får opbakning og hjælp? Sætter jeg pris nok på mine ringhjørner, og investerer jeg nok i at holde dem vedlige? Skulle jeg tage en god snak med en lederkollega? Tør jeg starte en snak om sådanne forhold i ledergruppen? Jeg kan starte med en snak om, hvor lang, kold og mørk november er – men gør jeg det?

Husk: Du er meget velkommen til at dele dine overvejelser og erfaringer med spørgsmålene i vores faglige forum på: www.linkedin.com/groups/13565374